



КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа: № 2а-17130/12/2670

Головуючий у 1-й інстанції: Власенкова О.О.

Суддя-доповідач: Грибан І.О.

У Х В А Л А

Іменем України

21 лютого 2013 року

м. Київ

Київський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

Головуючий-суддя
судді

Грибан І.О.
Беспалов О.О., Парінов А.Б.

за участі :

секретар с/з
пр-к апелянта
пр-к відповідача

Печенюк Р.В.
Маловичко С.П.
Нестеренко О.І.

розглянув у судовому засіданні в м. Києві апеляційну скаргу Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Чернівецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Рівненської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Луганської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Одеської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Вінницької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я України, Кіровоградської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України, Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України на постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 03 січня 2013 року в справі за позовом Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України до Кабінету Міністрів України про визнання недійсними пунктів 4,5 постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2011 року №1184 та додатку до постанови -

В С Т А Н О В И В :

Позивач 09.06.2012 року звернувся в суд з адміністративним позовом до Кабінету Міністрів України в якому, з урахуванням заяви про зміну позовних вимог, просив визнати недійсними та незаконними:

пункт 4 постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2011 року № 1184 «Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади» в частині, згідно з якою Міністерству охорони здоров'я доручено здійснити заходи щодо ліквідації бюджетних установ та підприємств, працівники яких здійснюють функції, передбачені положеннями про центральні органи виконавчої влади;

пункт 5 згаданої постанови Кабінету Міністрів України, відповідно до якого Міністерству охорони здоров'я разом з Держсанепідслужбою доручено забезпечити скорочення у 2012 році щокварталу не менше від 6 тис. працівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, які функціонують у системі Міністерства охорони здоров'я, до досягнення затвердженої цією постановою граничної чисельності працівників територіальних органів Держсанепідслужби;



*345*4944502*1*

визнати недійсною та незаконною частину додатку до вищевказаної постанови Кабінету Міністрів України (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2012 року № 1050), яким на 01 січня 2013 року встановлено граничну чисельність працівників Держсанепідслужби 7 500, у тому числі державних службовців 2500».

Постановою Окружного адміністративного суду м.Києва від 03 січня 2013 року в задоволенні позову відмовлено.

Позивач, не погоджуючись з рішенням суду першої інстанції, подав апеляційну скаргу, в якій вказує на порушення судом першої інстанції норм процесуального права і просить вказане рішення скасувати, ухваливши нове, яким задовольнити позовні вимоги.

Чернівецька обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Рівненська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Луганська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Одеська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Вінницька обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я України, Кіровоградська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, Харківська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України, після відкриття апеляційного провадження, подали заяву про приєднання до апеляційної скарги з викладених в ній підстав.

Заслухавши суддю – доповідача, пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, перевіривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів апеляційної інстанції приходить до висновку, що апеляційна скарга підлягає до задоволення частково, виходячи з наступних підстав.

Відповідно до вимог ст.159КАС України судові рішення повинні бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Відмовляючи в задоволенні адміністративного позову суд першої інстанції виходив з того, що оскаржувана постанова Кабінету Міністрів України в цілому узгоджується з вимогами чинного законодавства і є правильною по суті.

Колегія суддів, надаючи правову оцінку обставинам та встановленим в справі фактам, звертає увагу на наступне.

Відповідно до ст. 99 Кодексу адміністративного судочинства України, адміністративний позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами. Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Як встановлено судом першої інстанції та вбачається з матеріалів справи, 4 листопада 2011 року Кабінетом Міністрів України видано постанову № 1184 «Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади».

Згідно з пунктом 4 зазначеної постанови Кабінет Міністрів України доручив, зокрема, Міністерству охорони здоров'я здійснити заходи щодо ліквідації бюджетних установ та підприємств, працівники яких здійснюють функції, передбачені положеннями про центральні органи виконавчої влади.

Пунктом 5 вказаної постанови Кабінету Міністрів України Міністерству охорони здоров'я разом з Держсанепідслужбою доручено забезпечити скорочення у 2012 році щокварталу не менше ніж 6 тис. працівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, які функціонують у системі Міністерства охорони здоров'я, до досягнення затвердженої цією постановою граничної чисельності працівників територіальних органів Держсанепідслужби.

Згідно з додатком до згаданої постанови, в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2012 року № 1050), на 01 січня 2013 року встановлено граничну чисельність працівників Держсанепідслужби 7 500, у тому числі державних службовців 2500».

Відповідно до заявлених позовних вимог, позивачем оскаржується постанова Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2011 року № 1184 «Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади».

Вказана постанова є нормативно-правовим актом, оскільки нею встановлюються загальні правила поведінки, її положення поширюються на невизначене коло осіб та розраховані на багаторазове застосування.

Згідно із п.п. 1-3 Указу Президента України «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» від 03.10.1992 року № 493/92 (далі - Указ), нормативно-правові акти, які видаються міністерствами, іншими органами виконавчої влади, органами господарського управління та контролю і які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, підлягають державній реєстрації; реєстрацію нормативно-правових актів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, їх управлінь, відділів, інших підрозділів, а також місцевих органів господарського управління та контролю здійснюють обласні, Київське та Севастопольське міські управління юстиції; нормативно-правові акти, зазначені в статті 1 цього Указу, набувають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності.

Тобто, нормативно-правовий акт вважається доведеним до відома громадськості з моменту його опублікування у друкованих засобах масової інформації.

Колегія суддів апеляційної інстанції звертає увагу на те, що вказана Постанова була офіційно опублікована в газеті «Урядовий кур'єр» 24 листопада 2011 року № 19.

Отже, з моменту офіційної публікації спірної постанови, позивач, як і будь-яка інша особа, міг ознайомитись з її змістом та, відповідно, дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів, що вірно встановлено в суді першої інстанції.

При цьому, колегія суддів враховує правову позицію Вищого адміністративного суду України, який в ухвалі від 03.03.2011р. по справі № К-39787/10 зазначив, що «строк оскарження нормативно-правового акту починається з дня опублікування акта, не зважаючи на те, що особа, на яку поширюється його дія, фактично ознайомила з ним пізніше».

З адміністративним позовом позивач звернувся лише 09 червня 2012 року, що підтверджується штампом поштового відправлення на конверті.

Матеріали справи не містять доказів про поважність причин пропуску строку на звернення з даним позовом.

Також слід звернути увагу, що зміст постанов Кабінету Міністрів України не є таємною інформацією і доступ до них не обмежений. Як нормативно-правові акти вони набувають чинності з моменту опублікування (оприлюднення) і є доступними для широкого кола громадян.

А тому посилання апелянта, на те, що він дізнався про оскаржувану постанову лише 16.12.2011 року, після отримання видання «Офіційний вісник України», передплатником якого він є – безпідставні.

Таким чином, колегія суддів апеляційної інстанції приходить до висновку, що позивачем без поважних причин пропущено строк звернення до суду, визначений ст.99 КАС України, що є підставою для залишення позовної заяви без розгляду.

Відповідно до вимог ст.203 КАС України, суд апеляційної інстанції скасовує ухвали або постанову суду першої інстанції і залишає позовну заяву без розгляду з підстав визначених ст.155 КАС України.

Керуючись ст.ст. 99,100, 155, 196, 203, 254 КАС України, суд –

УХВАЛИВ:

Апеляційну скаргу - задовольнити частково.

Постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 03 січня 2013 року – скасувати, позовну заяву залишити без розгляду.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена протягом двадцяти днів шляхом подання касаційної скарги безпосередньо до Вищого адміністративного суду України.

Головуючий-суддя

(ПІДПИС)

І.О.Грибан

Суддя

(ПІДПИС)

О.О.Беспалов

Суддя

(ПІДПИС)

А.Б.Парінов

